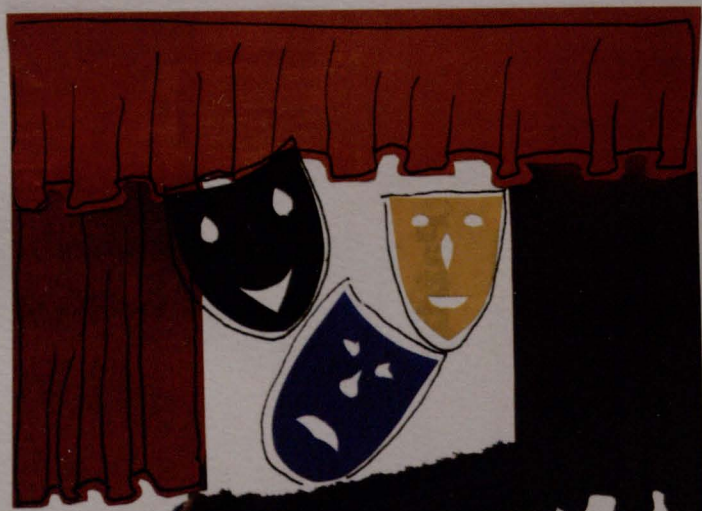

Lekcja 4

Teatr od kuchni
czyli
4 lekcje o teatrze

Temat: O scenografii teatralnej.

Scenografia

Wstęp:

„Wymyślone podróże MO” to opowieść o przygodach chłopca imieniem Krzys, który będąc dzieckiem był Tadkiem — Niejadkiem jak w bajce Wandy Chotomskiej, cierpiał z powodu zbyt dużego nosa i odstających uszu. Z racji kompleksów i braku pewności siebie stworzył sobie własny świat, wymyślił w nim przyjaciółkę o imieniu MO, która miała podobne jak on problemy. Jednak z biegiem lat Krzys dorastał, zapominał o kompleksach, poczuciu niższości, nabierał odwagi i pewności siebie. Teraz, jako dorosły Krzysztof zaprzagnął rozstać się ze swoją wymyśloną przyjaciółką, którą postanowił pozostawić w świecie teatru. Próbując przekonać MO do swojego pomysłu odbywają wspólną podróż po różnych formach i epokach teatralnych. Publiczność wraz z nimi przenosi się najpierw do starożytnego, antycznego teatru greckiego, w którym aktorzy wyposażeni są w maski tragiczne lub komiczne oraz koturny. Następnie znajdują się w teatrze klasycznym pełnym kostiumów, dekoracji, maszynerii scenicznej, świetnej animacji i teatralnej iluzji w scenach ze sztuki „Cyramo de Bergerac” Edmonda Rostanda. I wreszcie wraz z widzami przenoszą się w świat teatru współczesnego — afabularnego, interaktywnego, sensualnego, pełnego multimediiów i efektów specjalnych. MO zachwycona magią wykreowanego świata postanawia w nim pozostać.

Scenariusz lekcji teatralnej do spektaklu pt. „Wymyślone podróże MO”

Cele ogólne

- * poznanie historii starożytnego, antycznego teatru greckiego,
- * poznanie pojęć: maska, koturny, kostium, przestrzeń teatralna,
- * utrwalenie pojęć teatralnych: scenograf, scenografia, kompozytor, reżyser,
- * poszerzenie wiedzy teatralnej o nowe pojęcia: kurtyna, reflektory, oświetlenie, rekwizyt, kostium, konwencje teatralne,
- * doskonalenie motoryki małej poprzez kolorowanie masek, sylwetek,
- * rozwijanie wyobraźni twórczej i kreatywności.

Cele operacyjne:

Uczeń potrafi:

- * zdefiniować nowe pojęcia
- * wymienić rodzaje teatrów
- * stworzyć projekt kostiumu, maskę, makietę teatru

Formy pracy:

indywidualna
grupowa

Sposoby realizacji:

rozmowa kierowana, praca techniczna

Środki dydaktyczne:

Materiały dołączone do scenariusza powielone dla każdego ucznia,
kredki, nożyczki

Przebieg zajęć:

Część wstępna:

Powitanie:

Witam Was bardzo serdecznie na naszej kolejnej lekcji o teatrze.

Ciekawa jestem, czy pamiętacie zdobytą dotychczas wiedzę

Zgadzacie się na mały test?

Nauczytel zadaje pytania, utrwala pojęcia poznane
w poprzednich lekcjach.

Kto z Was pamięta, kim jest scenograf?

To osoba projektująca scenografię, lalki, kostiumy, rekwizyty.

A jak nazywa się osoba wymyślająca całe przedstawienie?

Reżyser

A człowiek odpowiadający za komponowanie muzyki do przedstawienia?

Kompozytor

Odpowiedzi na te pytania poznaliście podczas oglądania wcześniejszych spektakli,
a teraz pojęcia które poznaliście podczas ostatniej wizyty w teatrze:

Czy wiecie, jak nazywa się element sceny, który może otwierać się lub zamykać?

Kurtyna

A jak nazywamy to, w co ubrani są aktorzy?

Kostiumy

Przedmioty, którymi posługują się na scenie aktorzy to... ktoś pamięta?

Rekwizyty

Teraz dość trudne słowo: **sztankiet**, pamiętacie co to takiego?

Na nim wiszą **reflektory** lub elementy scenografii, może zjechać w dół, lub podjechać do góry.

A jak myślicie, do czego służą **reflektory i oświetlenie**?

Świetnie, odpowiadają za natężenie światła, decydują o nastroju, o tym, czy będzie to noc, czy dzień, czy będzie wesoło, czy może mrocznie i groźnie.

Światło może też być skierowane na jednego aktora, który jest w danej scenie najważniejszy, na którego wszyscy powinniśmy zwrócić uwagę.

Słyszeliście słowo scenografia?

Scenografia to plastyczna oprawa przedstawienia.

Wszystko to, co widzimy na scenie: dekoracje, rekwizyty, lalki, maski i kostiumy.

Scenografia kształtuje też wyobrażenie przestrzeni scenicznej, oddaje charakter tej przestrzeni. Światło, kolor i kostium oddają stan emocjonalny

bohaterów przedstawienia. Ze scenografią łączy się takie pojęcie jak przestrzeń, czyli miejsce, w którym znajdują się wszystkie elementy.

W teatrze przestrzenią, w której zazwyczaj powstają spektakle jest **scena**.

Część główna

Ćwiczenie

Powiedzieliśmy już czym jest kostium, z nim będzie związane nasze ćwiczenie.

Kostium, czyli wszystko to, co aktor ma na sobie w trakcie przedstawienia.

Na sylwetkach narysujcie kostium według własnego pomysłu.

Jak chcielibyście jako scenografowie ubrać aktora

— może to być ktoś bardzo elegancki, lub też wręcz przeciętnie.

Możecie ubrać go w kostium ptaka, krowy, żaby, albo zupełnie fantastycznie w wielki kapelusz, kolorową pelerynę i wielkie buty.

Nauczyciel rozdaje dzieciom sylwetki.

Po wykonaniu przez dzieci prac można je wszystkie ułożyć na podłodze i wspólnie obejrzeć. Można zastanowić się też, czy z takich postaci

uda się zrobić przedstawienie znane dzieciom, podać ewentualne tytuły bajek.

Ćwiczenie

Czy wiecie jak nazywa się taki element kostiumu, który nakłada się na twarz?

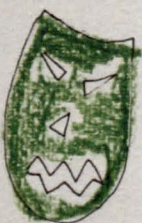
Maska

Wicie już, że maska została stworzona w starożytnym antycznym teatrze greckim.

To teraz my spróbujemy wykonać dla siebie maski.

Puście wodze fantazji; każdy pomysł na maskę jest świetny. Do dzieła!

Nauczyciel przekazuje dzieciom gotowe wzory masek do wycięcia i pokolorowania według własnego pomysłu.

Maski

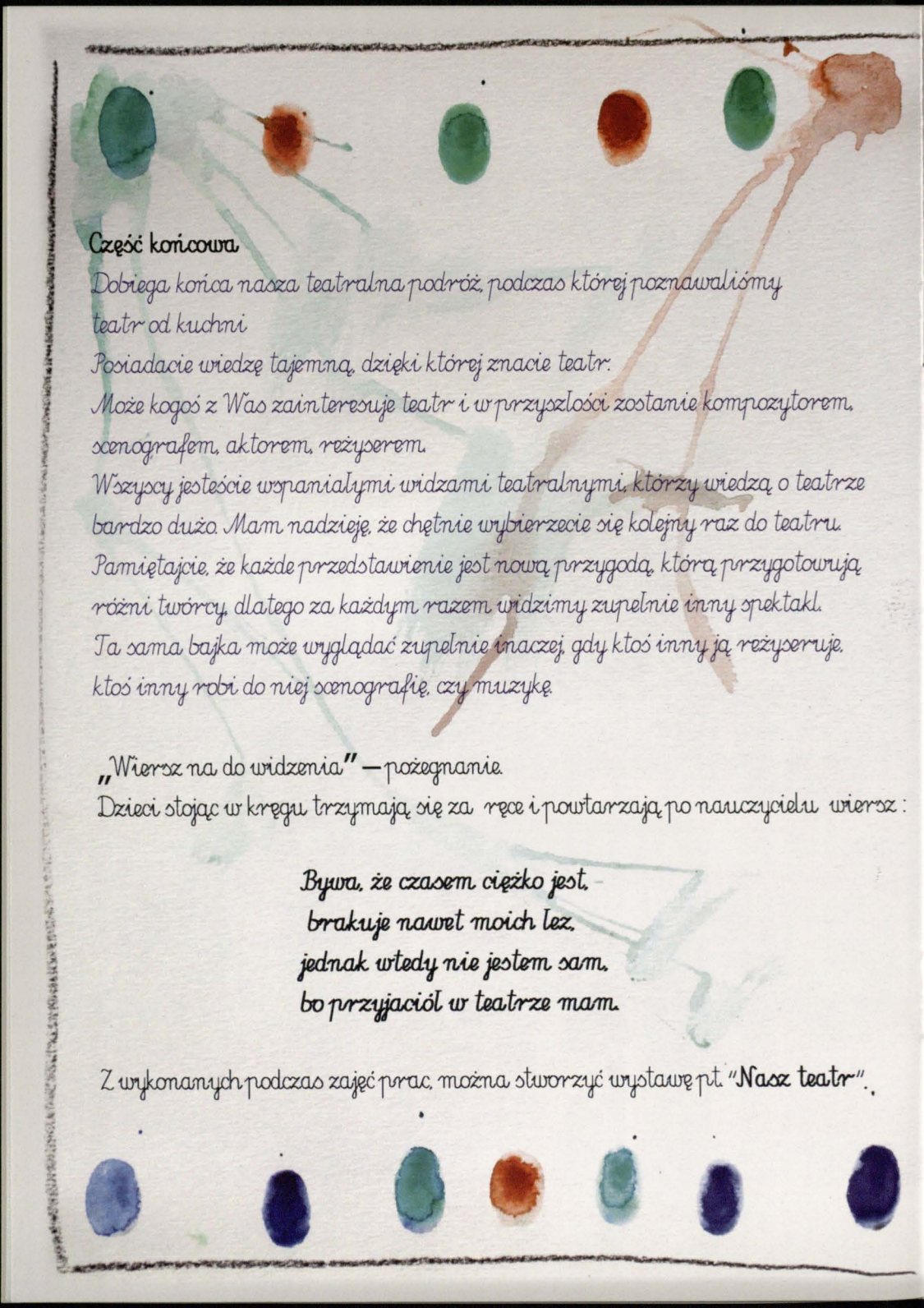
Ćwiczenie

Nauczyciel proponuje dzieciom, aby ułożyły się wygodnie na dywan i zamknęły oczy.

Teraz wyobraźcie sobie, że postaci, które zaprojektowaliście są w czarodziejskim lesie pełnym niespotykanych drzew. Drzewa te mają zupełnie inne kolory niż te prawdziwe, liście są zupełnie innego kształtu, trawa jest nie tylko zielona, ale i fioletowa, a po niebie latają cudowne, kolorowe ptaki. Oto wasza scena, czyli wszystko to co widzicie w oknie scenicznym, po bokach i od góry widzicie kurtynę, która podczas spektaklu jest rozsunięta. Im bardziej magiczny świat stworzycie, tym lepiej. Nie bójcie się marzyć.

Nauczyciel rozdaje dzieciom gotowy wzór kurtyny do wykonania pracy. Nie zapomnijcie pokolorować kurtyny. Kurtyny najczęściej są czarne, czerwone, lub granatowe, ale możecie je pokolorować na dowolny kolor.

Część końcowa

Dobiega końca nasza teatralna podróż, podczas której poznawaliśmy teatr od kuchni

Posiadacie wiedzę tajemną, dzięki której znacie teatr.

Może kogoś z Was zainteresuje teatr i w przyszłości zostanie kompozytorem, scenografem, aktorem, reżyserem.

Wszyscy jesteście wspaniałymi widzami teatralnymi, którzy wiedzą o teatrze bardzo dużo. Mam nadzieję, że chętnie wybierze się kolejny raz do teatru.

Pamiętajcie, że każde przedstawienie jest nową przygodą, którą przygotowują różni twórcy, dlatego za każdym razem widzimy zupełnie inny spektakl.

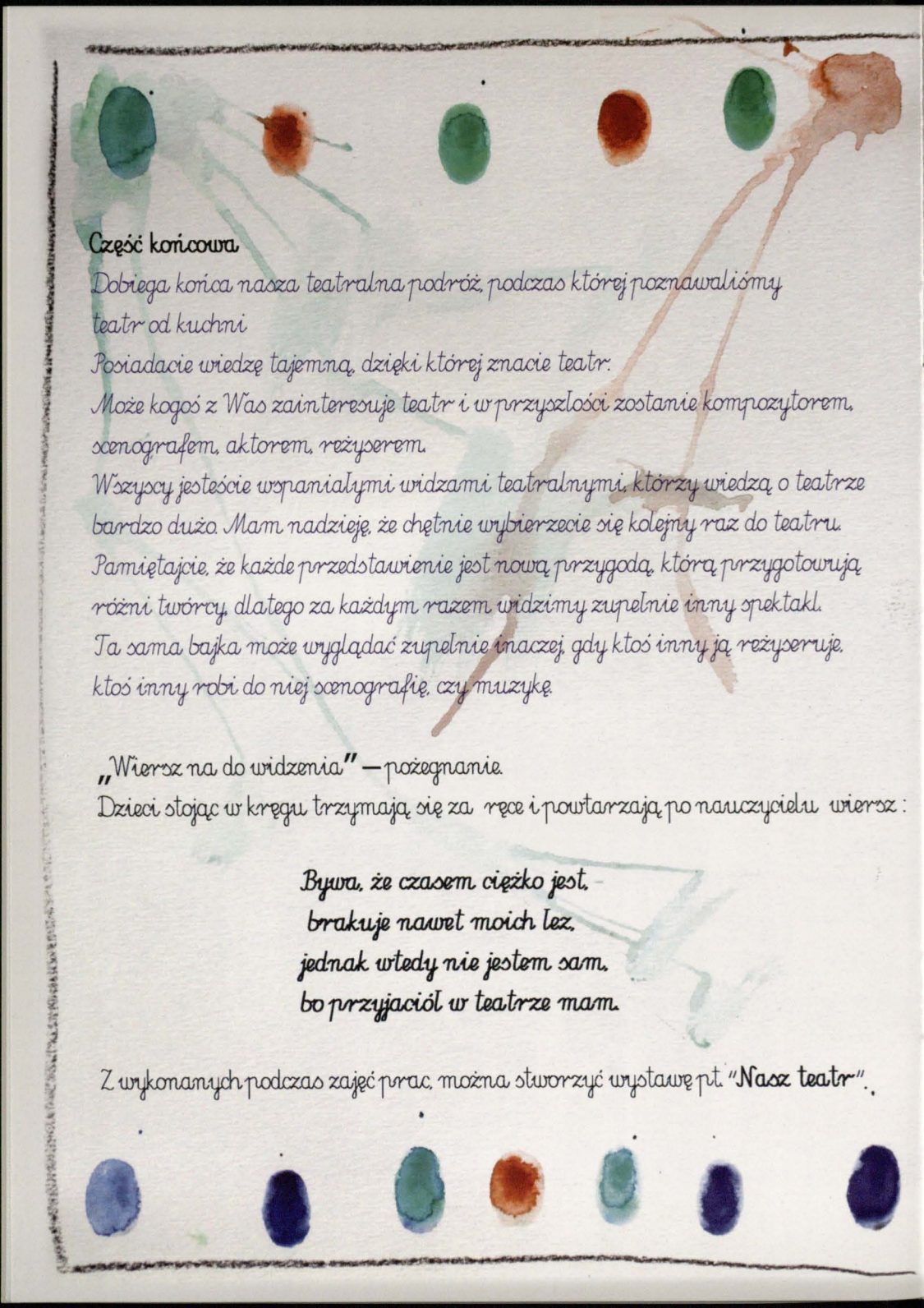
Ta sama bajka może wyglądać zupełnie inaczej, gdy ktoś inny ją reżyseruje, ktoś inny robi do niej scenografię, czy muzykę.

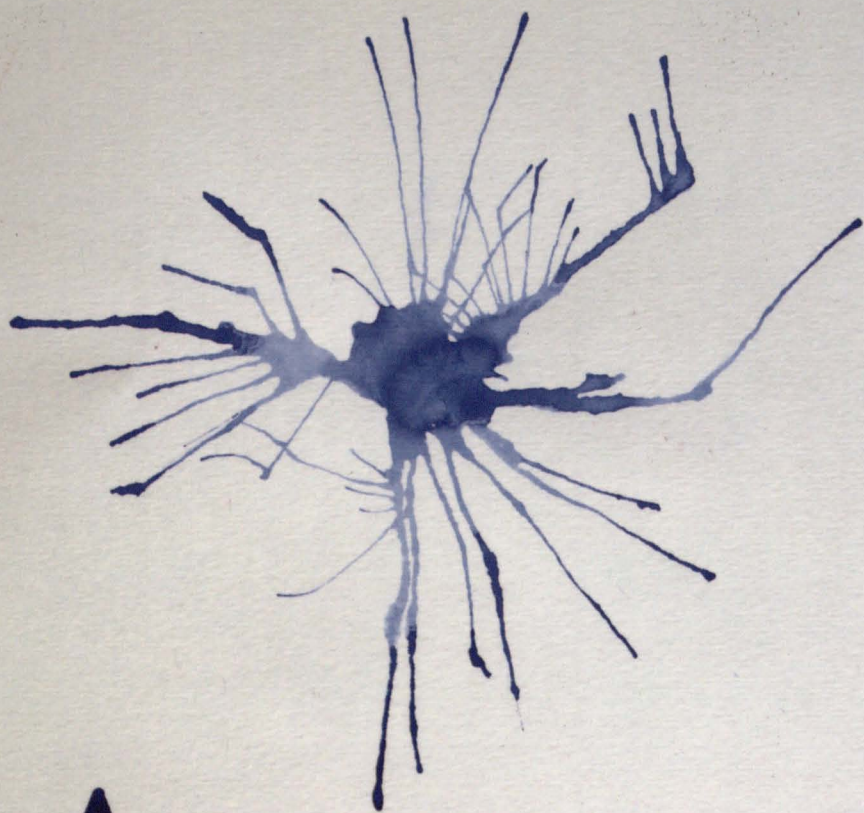
„Wiersz na do widzenia” — pożegnanie.

Dzieci stojąc w kręgu trzymają się za ręce i powtarzają po nauczycielu wiersz :

Bywa, że czasem ciężko jest,
brakuje nawet moich łez,
jednak wtedy nie jestem sam,
bo przyjaciel w teatrze mam.

Z wykonanych podczas zajęć prac, można stworzyć wystawę pt. „Nasz teatr”.

Koniec.

Zdrojowy Teatr Animacji
ul. Park Zdrojowy 1
58-540 Jelenia Góra

"Podróże Mo"

Tekst Agata Biziuk

Reżyseria Przemysław Jaszczak

Scenografia Zofia Lubinińska

Występują

Katarzyna Morawska

Sławomir Mozdewski

Scenariusz lekcji

Diana Jonkisz

Magdalena Biela (wychowawca przedszkolny)

Dyrektor Bogdan Nauka

Koordynator projektu Diana Jonkisz

Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego.

DOFINANSOWANE PRZEZ
MIASTO JELENIA GÓRA

